

Általános PC személyazonossággal

Elsőként *Scott McNealy* említette meg a LinuxWorld Expón, 2002 augusztusában. A Sun Microsystems elnöke és ügyvezető igazgatója programbeszédében elmondta, hogy a vállalat új linuxos asztali gépet fog bejelenteni szeptemberben a SunNetwork tanácskozáson. Amikor megtörtént a bejelentés, úgy tűnt, másról szól, mint amit ígértek. Nem egyszerűen egy újabb, Linuxot futtató gépet tettek elénk, hanem egy olyan asztaligép-tervet, aminek az a célja, hogy kiaknázza az olcsó és rugalmas, névtelen x86-os számítógépek óriási piacának lehetőségeit, illetve általában a költség-megtakarításból eredő előnyöket.

Az új stratégia álneve Mad Hatter. *Curtis Sasaki*, a Sun asztaligép-megoldások fejlesztéséért felelős alelnöke így mutatta be: ez a bejelentés egy teljes csomagról szól, nem pusztán egy gépről. Magában foglalja a számítógépet, a programokat, szolgáltatásokat, valamint a kiszolgálóoldali középíreget is. Maga a számítógép egy asztali gép, amelyen megtalálható a Linux-rendszer, a Gnome GUI, beépített Java 2-felület, a Mozilla, a StarOffice és a Ximian alkalmazáscsomagja, az Evolution. A hangsúly a beépítettségben van. Ez a gép azonnal használható, méretezhető, van rajta címtár, naptár, üzenetkezelő, illetve a hozzáférés-felügyelet érdekében Java-kártyákkal is rendelkezik (a Java-kártya Java nyelven programozható kártyát jelent).

A termék a költségtudatos, nagyszámú üzletkötőt foglalkoztató vállalatokat célozza meg. Ám nem pusztán zümmögő dobozokat akarnak eladni a kocka formájú kaptáraknak: a Mad Hatter mindenekelőtt az egyének azonosítására helyezi a hangsúlyt.

„A vezetők manapság pontosan tudni akarják, mekkora költséget jelent az egyes felhasználók elektronikus levelezése, naptár- és címtárhasználata, illetve mennyi a biztonság ára” – jelentette ki Sasaki. A Sun elképzelése szerint a vállalatoknak olyan Linux PC-kkel kell felszerelkezni, amelyek hitelesítéskor a Java-kártya alapján egyértelműen azonosítják a felhasználót, és valóban mutatkozik erre igény. Sasaki szerint a vásárlók nemcsak a nyílt szabványon alapuló rendszerek kedvező árának köszönhetően mutatnak komoly érdeklődést, az ajánlatunkban szereplő különleges alkatrész szintén csábító: a rendszergazda a Java-kártya segítségével a honlap és az alkalmazás alapján elvégezheti a felhasználó hitelesítését.

Ezzel elérkeztünk egy teljesen új besoroláshoz, amelyhez egy új betűszó is társul. Sasakit idézve: „Ez nem PC, hanem IdC – identity computer, vagyis azonosító számítógép. Az azonosítás nagyon fontos. Ez teszi lehetővé, hogy igazoló adatai alapján az ember bárhol is hozzáférhessen az asztali gépén tárolt adatokhoz.”

Eric Norlin, a Digital ID World egyik elemzője így vázolta körülményeket: a vállalati informatikai részleg mára jóformán pusztán költség-helyé vált, és gyakorlatilag az azonosítás-felügyelet az egyetlen terület, ahol – a titoktartás és az adatvédelem fokozása mellett – pénz

takaríthat meg. Az azonosítási megoldások várhatóan akkor is fejlődni fognak, amikor a többi szolgáltatás helyben jár, mivel egyedül az azonosítástól remélhető, hogy az informatikai részleg költség helyett nyereséget termel. A Digital ID segítségével valóban lehetségessé válik az informatikai beruházások megtérülése. A Sun ezen túlmenően azt is meg kívánja valósítani, hogy egyetlen azonosításra legyen szükség a vállalatok közül (vállalatok között), csakúgy, mint a felhasználó munkahelyén. A részleteket Sasaki ekképpen magyarázta el: a Liberty Alliance 115, különböző területen működő vállalat összefogásával kidolgozott egy nyílt szabványt, amely megoldást kínál arra az igényre, hogy a felhasználók egyetlen bejelentkezéssel sok szolgáltatást érjenek el. Hamarosan számos különféle Liberty szabványú szolgáltatás jelenik meg, amelyek biztonságos módon fogják kezelni a személyazonosságot. Amikor üzleti kapcsolatba kerül egy olyan vállalattal, ami szintén Liberty típusú azonosítási rendszert alkalmaz (legyen például a United Airlines vagy az American Express), akkor újbóli azonosítás nélkül léphet át az egyik rendszerből a másikba.

Mivel a Mad Hatter egy Linuxra épülő keretrendszer, ráilleszhető a vásárlók meglévő x86-os gépeire, illetve „tiszteltben tartja” az olyan országok igényeit, mint például Kína, ami ragaszkodik a hazai gyártású dolgokhoz. A számítógép mindössze az egyik cserélhető összetevője. *Shahin Khan*-t, a Sun versenyügyekért felelős igazgatóját idézve: „Olyan a felépítése, hogy bármelyik összetevője tetszés szerint eltávolítható vagy kicserélhető.”

Miért éppen most? Sasaki szerint azért, mert végre elkészültek a linuxos asztali gépekre tervezett programok: „Az utóbbi 12–18 hónapban valóban kifejlődött a „Linux az asztali gépen” (Linux on the Desktop – LOTD). Egy évvel ezelőtt még hiányoztak az alapok. Nem tudtunk egy teljes asztaligép-megoldást felmutatni – az irodai programcsomagunk nem volt készen. A Gnome és a KDE sem volt elég fejlett, a Mozilla még az 1.0-s változatnál sem tartott. Most azonban a Gnome 2.0 kifejezetten menő, a StarOffice 6 iránt is nagy az érdeklődés, az Evolution pedig igazán figyelemre méltó termék. Most már készen állunk.”

A prototípusokat a Sun iForce központjaiban fogják még ez év vége előtt összeállítani. Az első IdC-eket várhatóan 2003 első negyedévében szállítják ki.

Linux Journal 2002. december, 104. szám

Doc Searls (doc@ssc.com)
a Linux Journal szerkesztője
és a Cluetrain Manifesto társszerzője.